

คำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงิน
: ศึกษากรณีมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

นางสาววรรณาริ สิงห์โต

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2545

ISBN 974-17-1711-3

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ADMINISTRATIVE ACT REQUIRING OFFICIAL TO GIVE COMPENSATION
: A STUDY OF SECTION 12 OF THE ACT ON LIABILITY FOR
WRONGFUL ACT OF OFFICIAL B.E. 2539

Miss Vorranaree Singto

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Laws in Laws

Faculty of Law

Chulalongkorn University

Academic Year 2002

ISBN 974-17-1711-3

หัวข้อวิทยานิพนธ์

คำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงิน : ศึกษากรณี
มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. 2539

โดย

นางสาววรรณรี สิงห์โต

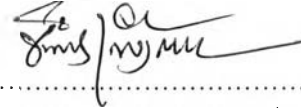
สาขาวิชา

นิติศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกียรติกร เจริญธนาวัฒน์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยรับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

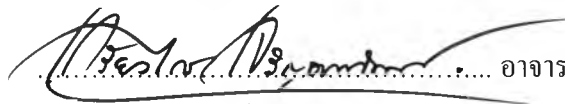

..... คณบดีคณะนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธิตีพันธุ์ เชื้อบุญชัย)

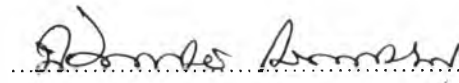
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ไชยยศ เหมะรัชตะ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกียรติกร เจริญธนาวัฒน์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉันทิชย์ โสดีทิพันธุ์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร. กฤษณ์ วุสินนท์)

..... กรรมการ
(อาจารย์ สุวัฒน์ ปิ่นนิกร)

นางสาววรรณรี สิงห์โต : คำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงิน : ศึกษากรณี
มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.
(Administrative act requiring official to give compensation : a study of section 12 of the
Act on Liability for wrongful act of official B.E.2539) อ.ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร.เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์, 307 หน้า ISBN 974-17-1711-3

คำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เป็นคำสั่งที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ
อาศัยอำนาจตามกฎหมาย ซึ่งมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิของผู้รับคำสั่งทางปกครอง คำสั่งของฝ่าย
ปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา 5 แห่ง
พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 และตามมาตรา 57 หากผู้รับคำสั่งไม่ปฏิบัติตาม
หน่วยงานของรัฐอาจใช้การบังคับทางปกครองโดยวิธีการยึด อายัดทรัพย์สินเพื่อขายทอดตลาดชำระหนี้ได้ แต่
ในทางปฏิบัติกลับประสบปัญหาหลายประการ เช่น กรณีเจ้าหน้าที่ร่วมกับบุคคลธรรมดากระทำละเมิด และกรณี
สิทธิเรียกร้องขาดอายุความนั้น หน่วยงานของรัฐไม่สามารถออกคำสั่งเรียกให้บุคคลธรรมดาหรือเจ้าหน้าที่ชำระ
ค่าสินไหมทดแทนได้ จะต้องฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรม หรือกรณีหน่วยงานของรัฐไม่สามารถใช้การบังคับทาง
ปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม สภาพปัญหาหลักเนื่องมาจากการใช้การบังคับทางปกครองยังไม่มีประสิทธิภาพจึงทำ
ให้เมื่อหน่วยงานของรัฐออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว เจ้าหน้าที่ไม่ชำระค่าสินไหม
ทดแทนภายในกำหนด หน่วยงานของรัฐจึงยังไม่สามารถใช้การบังคับทางปกครองได้

แนวทางการแก้ไขปัญหากลับเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบังคับทางปกครอง ควรกำหนดแนวทางปฏิบัติ
เกี่ยวกับการบังคับทางปกครองให้มีความชัดเจน และควรที่จะมีการกำหนดหน่วยงานกลางในการใช้การบังคับ
ทางปกครองเพื่อให้มีลักษณะรวมศูนย์ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหามาระยะยาว แต่ในระยะสั้นอาจมีการกำหนด
มาตรการบังคับทางปกครองเสริมมาตรการบังคับทางปกครองหลัก เช่น การกำหนดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่ม

อย่างไรก็ตาม ก็มีแนวคิดในการแก้ไขปัญหากลับเกี่ยวกับคำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้
เงินโดยการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 โดยการตัดอำนาจของ
หน่วยงานของรัฐในการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครอง และ
กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีอำนาจเพียงออกหนังสือเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน หากเจ้าหน้าที่ไม่
ปฏิบัติตาม หน่วยงานของรัฐต้องฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทน แต่การแก้ไขปัญหาดัง
วิธีการดังกล่าวอาจกลับไปสู่ปัญหาเกี่ยวกับความล่าช้าในชั้นการพิจารณาของศาลยุติธรรมอีกครั้ง

ภาควิชา.....นิติศาสตร์.....ลายมือชื่อ นิสิต..... วรรณรี สิงห์โต.....

สาขาวิชา.....นิติศาสตร์.....ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..........

ปีการศึกษา 2545

##4386125434 : MAJOR LAWS

KEY WORD : OFFICIAL LIABILITY/COMPENSATION/ADMINISTRATIVE ACT

VORRANAREE SINGTO : ADMINISTRATIVE ACT REQRING OFFICIAL TO GIVE
 COMPENSATION : A STUDY OF SECTION 12 OF THE ACT ON LIABILITY FOR
 WRONGFUL ACT OF OFFICIAL B.E. 2539. THESIS ADVISOR : ASSISTANCE PROFESSOR
 DR. KRENGKRAI CHARENTHANAWAT, 307 pp. ISBN 974-17-1711-3

Administrative order requiring official to give compensation is an order given by Government officials under the law which effects against the status of right of the person whom the order is made. Such administrative order shall be regarded as administrative act under Section 5 of the Administrative Procedure Act, B.E. 2539. According to Section 57 of the Act, a person whom the order is made fails to comply with such order, the State agency is entitled to take the measure of enforcement of administrative act by means of seizing or attaching of property for selling by auction. However, in practice, Administrative order requiring official to give compensation is now facing with many problems for example where the official coordinates with an individual in making a wrongful act against State agencies by which such agencies are unable to claim individual for any liability; where claims are raised up after the period of time has already expired, in this event, administrative order may not be issued. Thus, State agencies shall claim its as civil case.

These problems are mainly caused from inefficiency on enforcement of administrative act. Hence, upon the State agencies have issued an order requiring the official to give compensation and such official refuses to pay it under the prescribed time, The State agencies, therefore, are not be able to take any enforcement.

However, The solution on the problem regarding the efficiency on enforcement of administrative act is to issue a clear guideline on the enforcement of administrative act. Moreover, establishing a centre unit for enforcement of administrative act so as to centralization is also suggested for a long term solution. For a short term solution, it is recommended that the supplemental measure on enforcement of an administrative act shall be taken along with the main measure such as administrative fines or addition sums.

Somehow, there is a notion in solving the problems concerning administrative order requiring official to give compensation that are facing presently, by cutting off the Sate agencies' power in issuing an order requiring official to give compensation which is the administrative act and substituting with the power only to issue a notice requesting official to give compensation. In this circumstance, where the said official fails to do so, such State agencies shall bring the case to the court of justice which is in its jurisdiction claiming for such compensation. However, it should be noted that this solution will bring it back to the problem on the delay of the Courts of Justice's procedure.

Department.....Law..... Student's signature.....*๒๕๓๙*.....*๒๕๓๙*.....

Field of study.....Law..... Advisor's signature.....*M. K. S.*.....

Academic year 2002

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ซึ่งผู้เขียนมีความรู้สึกสำนึกในพระคุณของท่านทั้งหลาย และปรารถนาที่จะแสดงกตเวทิตูทุกโอกาสที่สามารถกระทำได้

ผู้เขียนใคร่ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกรียงไกร เจริญธนาวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษา ได้ให้ความเมตตาแก่ผู้เขียน โดยให้ความรู้และคำปรึกษา ตลอดจนแนวทางที่มีประโยชน์ต่อผู้เขียน ในการทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างยิ่ง และกว่าจะเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนต้องเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์หลายครั้ง แต่ท่านอาจารย์ก็ยังคงให้ความเมตตาปรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาตลอดมา รวมทั้ง อาจารย์ ดร. กฤษณ์ วสินนท์ ที่เคยรับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา (ร่วม) แต่เมื่อผู้เขียนเปลี่ยนหัวข้อวิทยานิพนธ์ท่านอาจารย์ก็ยังคงกรุณาสละเวลาอันมีค่า รับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมีได้มีขึ้นเลย หากไม่มีท่านรองศาสตราจารย์ ดร. กมลชัย รัตนสกวาวงศ์ และดร. บรรเจิด สิงคะเนติ ให้ข้อคิดและคำแนะนำจากประเด็นปัญหาในที่ประชุม กรรมการกฤษฎีกาจนกลายเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ดังกล่าว

ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงแก่ ท่านศาสตราจารย์ ไชยยศ เหมะรัชตะ ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่ายิ่ง เป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รวมทั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฉันทิพย์ โสทธิพันธุ์ และคุณสุวัฒน์ ปิ่นนิกร ผู้อำนวยการกลุ่มตรวจสอบวินิจฉัยงานละเมิดและแพ่ง 2 กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังที่รับเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ พร้อมทั้งให้คำแนะนำต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์แก่ผู้เขียน

นอกจากนี้ ผู้เขียนขอขอบพระคุณ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา คุณทรงภูมิ เทพหัสดิน ณ อยุธยา คุณนิพนธ์ ะกะกิมิ (ผู้บังคับบัญชาโดยตรง) คุณตรีทศ นิโครธางกูร คุณศุภวัฒน์ สิงห์สุวรรณ คุณจิตรพรต พัฒนสิน คุณวรลาตี อ่อนนุ่ม คุณวิจิต จรัสสุขสวัสดิ์ คุณปาริชาติ วิเชียรบุตร คุณกาญจนา โนนทวงศ์ คุณชัชชัย ทัดศรี ซึ่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆ และความเมตตาจากท่านทั้งหลายเหล่านี้ รวมทั้งคุณศรีประภา ป้อมน้อย และคุณสุจิตรา แคนแก้ว ที่ช่วยจัดพิมพ์วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนกลายเป็นรูปเล่มขึ้นมาได้ และขอขอบคุณผู้มีพระคุณอื่นๆ ที่ผู้เขียนมิได้กล่าวนามในที่นี้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คุณชาย คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้องทุกท่าน และเพื่อนๆ ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือสนับสนุนและเป็นกำลังใจแก่ผู้เขียนมาโดยตลอด

คุณความดีของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ หากมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทางวิชาการอยู่บ้างผู้เขียนขอมอบให้เป็นกตเวทิตาแก่ บิดา มารดา บุรพจารย์ ตลอดจนญาติพี่น้องรวมทั้งผู้มีพระคุณทุกท่าน ส่วนข้อบกพร่องไม่สมบูรณ์ด้วยประการใดๆ ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอน้อมรับไว้แต่ผู้เดียว และขออภัยมา ณ โอกาสนี้

วรรณรี สิงห์โต

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 สมมุติฐาน.....	2
1.3 วัตถุประสงค์.....	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย.....	5
1.5 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6

บทที่ 2 คำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงินในประเทศฝรั่งเศส

2.1 การกระทำของฝ่ายปกครอง	
2.1.1 นิติกรรมทางปกครอง.....	7
2.1.2 ปฏิบัติการทางปกครอง.....	29
2.2 หลักทั่วไปและวิวัฒนาการของความรับผิดของฝ่ายปกครอง	
2.2.1 หลักความรับผิดของฝ่ายปกครอง.....	37
2.2.2 ผู้ที่ต้องรับผิด.....	38
2.2.3 ระบบกฎหมายในเรื่องความรับผิด.....	40
2.3 ความรับผิดส่วนตัวของเจ้าหน้าที่	
2.3.1 หลักเรื่องความรับผิดส่วนตัว.....	43
2.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดส่วนตัวของเจ้าหน้าที่กับ ความรับผิดของหน่วยงาน	
2.3.2.1 ความเบื้องต้น.....	44

2.3.2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรับผิดชอบส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ กับความรับผิดชอบของหน่วยงาน.....	46
2.3.2.3 ปัญหาการฟ้องไล่เบี้ยระหว่างฝ่ายปกครองกับเจ้าหน้าที่.....	51
2.4 เจื่อนไขความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง	
2.4.1 ความเสียหาย.....	57
2.4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความเสียหายกับผู้ที่จะต้องรับผิดชอบ.....	59
2.4.3 การกระทำที่เป็นเหตุให้เกิดความรับผิดชอบ	
2.4.3.1 ความผิดของหน่วยงาน.....	63
2.4.3.2 ความรับผิดชอบโดยปราศจากความผิด.....	67
2.5 การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน	
2.5.1 รูปแบบของการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน.....	82
2.5.2 การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน.....	83
2.5.3 เขตอำนาจศาล.....	89
2.6 ความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองที่เกิดจากกิจกรรมอื่นๆ	
2.6.1 ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้อำนาจนิติบัญญัติ.....	103
2.6.2 ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้อำนาจตุลาการ.....	105
2.6.3 ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการใช้อำนาจบริหาร.....	107
บทที่ 3 คำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงินในประเทศไทย	
3.1 แนวทางความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ต่อหน่วยงานของรัฐตามระเบียบ	
ความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง.....	121
3.1.1 ความเป็นมาของระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง.....	123
3.1.2 หลักเกณฑ์ความรับผิดชอบของข้าราชการตามระเบียบความรับผิดชอบของ ข้าราชการในทางแพ่ง.....	125
3.1.3 สภาพปัญหาอันเกิดจากแนวทางปฏิบัติของทางราชการในการเรียกให้ ข้าราชการรับผิดชอบ	
3.1.3.1 ความรับผิดชอบและการฟ้องไล่เบี้ยจากข้าราชการ.....	136
3.1.3.2 ความรับผิดชอบกรณีบุคคลหลายคนกระทำละเมิด.....	136
3.1.3.3 การคุ้มครองข้าราชการบางประเภทจากความรับผิดทางละเมิด.....	141

3.1.4 บทสรุป.....	142
3.2 แนวทางความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ต่อหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	147
3.2.1 หลักการและเหตุผลในการร่างพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	155
3.2.2 ขอบเขตการบังคับใช้พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	
3.2.2.1 ระยะเวลาของการบังคับใช้พระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	163
3.2.2.2 หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และระเบียบ สำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	164
3.2.2.2.1 นิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ”.....	165
3.2.2.2.2 นิยามคำว่า “เจ้าหน้าที่”.....	169
3.2.2.3 ประเภทของความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	
3.2.2.3.1 การกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก.....	171
3.2.2.3.2 การกระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ.....	184
3.2.3 ขอบเขตการบังคับใช้มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539	
3.2.3.1 นิยามคำว่า “คำสั่ง” ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	201
3.2.3.2 ขั้นตอนการออกคำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ ชดใช้เงินตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	207
3.2.3.2.1 การรายงานความเสียหาย.....	208

3.2.3.2.2 การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิด.....	209
3.2.3.2.3 การส่งสำนวนการสอบสวนให้ กระทรวงการคลังตรวจสอบ.....	221
3.2.3.2.4 การออกคำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียก ให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงินตามความเห็น ของกระทรวงการคลัง.....	223
3.2.3.2.5 กรณีหน่วยงานของรัฐเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกา กำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติ ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	224
3.2.3.3 สถานะคำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงิน ตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	227
3.2.3.3.1 แนวคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา เกี่ยวกับคำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้ เจ้าหน้าที่ชดใช้เงิน.....	228
3.2.3.3.2 แนวคำพิพากษาของศาลปกครองเกี่ยวกับคำสั่ง ของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ ชดใช้เงิน.....	233
ก. การกระทำละเมิดที่อยู่ในเขตอำนาจของ ศาลปกครอง.....	234
ข. แนวคำพิพากษาของศาลปกครองเกี่ยวกับคำสั่ง ของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงิน.....	253
3.2.3.3.3 บทวิเคราะห์สถานะคำสั่งของฝ่ายปกครอง ที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงินตามคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการกฤษฎีกาและคำพิพากษาศาลปกครอง.....	258
3.2.3.4 การบังคับให้เป็นไปตามคำสั่งของฝ่ายปกครอง ที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้เงิน.....	263

3.2.3.5 การทบทวนคำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้ เจ้าหน้าที่ชุดใช้เงิน.....	266
3.3 สภาพปัญหาเกี่ยวกับคำสั่งของฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้เงิน	
3.3.1 กรณีมีผู้กระทำความผิดร่วมกันหลายคน.....	280
3.3.2 อายุความการเรียกให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้เงิน.....	282
3.3.3 การใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามคำสั่งของ ฝ่ายปกครองที่เรียกให้เจ้าหน้าที่ชุดใช้เงิน.....	285
 บทที่ 4 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	 292
 รายการอ้างอิง.....	 301
 ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	 307

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 นวัตกรรมทางปกครอง.....	20-28
ตารางที่ 2 ปฏิบัติการทางปกครอง.....	34-36
ตารางที่ 3 วิวัฒนาการหลักความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง.....	42
ตารางที่ 4 วิวัฒนาการหลักเรื่องความผิดส่วนตัว.....	53-56
ตารางที่ 5 หลักเรื่องความเสียหาย.....	61-62
ตารางที่ 6 หลักเรื่องความผิดของหน่วยงาน.....	71-81
ตารางที่ 7 การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน.....	86-88
ตารางที่ 8 เขตอำนาจศาลในคดีละเมิด.....	98-102
ตารางที่ 9 ความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองจากกิจกรรมอื่น.....	111-120
ตารางที่ 10 วิวัฒนาการความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองในประเทศไทย.....	144-146
ตารางที่ 11 ความเป็นมาของพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	151-154
ตารางที่ 12 หลักการในการยกเว้นพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.	160-162

สารบัญตาราง (ต่อ)

จ

หน้า

ตารางที่ 13 ขอบเขตการบังคับใช้พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	198-200
ตารางที่ 14 ขอบเขตการบังคับใช้มาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539.....	272-279